

فرازهایی از سخنان مقام معظم رهبری درباره پرستاران

پرستاران فرشتگان رحمت و پرستاری از سخت‌ترین و ارزشمندترین حرفه‌ها است

پرستاران فرشتگان رحمت و پرستاری از سخت‌ترین و ارزشمندترین حرفه‌ها است مطمئن باشید که هر لحظه‌ای، ثانیه‌ای، دقیقه‌ای که در این کار، با توجه به احساس تکلیف در مقابل بیمار، در مقابل انسان دردمند می‌گذرانید، یک حسنه‌ای را از خدای متعال و یک پاداش اجری را از حضرت ربوبی دریافت می‌کنید

به گزارش خبرنگار بهداشت و درمان فارس، مقام معظم رهبری در مواقع و مناسبت‌های مختلف همواره به نقش و جایگاه مهم پرستاران و رسیدگی به مشکلات آنان تأکید داشته‌اند که در ذیل فرازهایی از سخنان مقام معظم رهبری می‌آید.

* فرهنگ جامعه باید اهمیت کار پرستار و دشواری آن را بشناسد

* سلامت، اولین مسئله مهم زندگی

مسئله سلامت جزء اولین مسائل مهم زندگی جوامع است. این حدیث معروف "نعمتان مجهولتان الصّحة و الأمان" حقیقتاً انگشت اشاره‌ای است به یک امر اساسی و حیاتی. هم سلامت، هم امنیت در شمار نعمت‌های بزرگی است که انسان تا از آن نعمت‌ها محروم نباشد، اهمیت و ارزش آن را نمی‌فهمد، مثل هوا، مثل تنفس. تا وقتی انسان تنفس می‌کند، اهمیت این نعمت رایگان و همه‌جایی را درک نمی‌کند. تنفس که مشکل شد، انسان آن وقت احساس می‌کند چه نعمت بزرگی از دست رفته است. (1389/2/1)

* نقش پرستار در تأمین سلامت جامعه

مجموعه پزشکی و پرستاری و بقیه دستگاه‌های سلامت، در واقع تأمین‌کننده این نعمت بزرگ برای جامعه‌اند و نقش پرستار در این میان، نقش بسیار برجسته‌ای است. (1389/2/1)

* قشر پرستار در نظام سلامت اثر گذار است

قشر پرستار، یک قشر بسیار اثرگذار و مهم است. نقش پرستار و همچنین قابله در نظام سلامت کشور یک نقش بسیار مهمی است، نقش بسیار عظیمی است. اگر پرستار دلسوز و مهربانی در کنار بیمار نباشد، گمان اینکه معالجه پزشک در آن بیمار تأثیری نبخشد، بسیار زیاد است.

آن عنصر و آن موجود فرشته‌گونی که بیمار را در واقع از مسیر طولانی و دشوار مرض و شدت آن عبور می‌دهد، عبارت است از پرستار. این را هر کدام از ما که دچار بیماری شده باشیم و در جریان بیماری‌های سخت و عمل‌های جراحی دشوار قرار گرفته باشیم - از جمله خود من - بالعیان احساس کردیم و احساس می‌کنیم. نقش پرستار، نقش احیاگر است، زنده‌کننده است. (1388/2/9)

* پرستار؛ فرشته رحمت

پرستاران، دردآشنایان همه بیماران و از کار افتادگان هستند، مونس لحظه‌های درد و رنج انسانهایی هستند که نیاز به مونس و پرستار دارند. (1384/3/25). پرستاران عزیز حقیقتاً فرشتگان رحمت برای همه افراد بیمار و بیماردار جامعه محسوب می‌شوند. (1383/4/3)

پرستار فرشته رحمت برای بیمار است. آن وقت که بیمار از همه جا دستش کوتاه است، در آن ساعاتی که حتی همسر، فرزندان و پدر و مادر بیمار هم بالای سرش نیستند، چشم امیدش بعد از خدا به پرستار است و این پرستار است که مثل ملائکه آسمانی، مثل فرشتگان رحمت، به دردها، مشکلات و نیازهای جسمی و عاطفی او پاسخ می‌دهد، اینها خیلی مهم است، اینها پیش خدای متعال فراموش نمی‌شود. البته ممکن است هیچ چشمی هم این زحمت شما را نبیند. خیلی از زحماتی که شما می‌کشید و رنجهایی که می‌برید، کسی

آنها را نمی‌بیند. گاهی يك لبخند شما به بیمار دل افسرده، به او جان دوباره می‌دهد. چه کسی این لبخند را می‌بیند؟ (1383/4/3)

*پرستاری؛ سخت‌ترین مشاغل

پرستار، انسان مهربانی است که با رفتار و اخلاق و خدمات خود، سلامت بیمار را به او هدیه می‌کند. اگر طبیب، درمان خود را به انجام رساند، اما خدمات پرستاری نباشد، تأمین سلامت بیمار دشوار است. هر کس که از خدمات پرستاران مهربان برخوردار شده باشد، می‌فهمد و می‌داند که نقش پرستاران در هدیه کردن سلامت به بیماران، چقدر مؤثر است. این موجود بشری که کار فرشته‌گون انجام می‌دهد، با سختی‌های زیادی روبه‌رو است؛ بیمارهای گوناگون، اخلاق تند و به ستوه آمده بیمار در بستر و روی تخت بیماری، مشکلات ناشی از وضع بیمار، بیماری‌های سخت و احیاناً واگیر، فضای گرفته بیمارستان، همه اینها چیزهایی است که این حرفه را با همه شرافت و قداستش، در شمار یکی از سخت‌ترین مشاغل قرار می‌دهد. (1380/5/3)

*پرستاری؛ ارزشمندترین حرفه‌ها

اگر بخواهیم ارزش خدمات مختلفی را که قشرهای مردم به یکدیگر تقدیم می‌کنند، این‌گونه محاسبه کنیم که هر خدمتی که مستقیماً به انسان ارتباط پیدا می‌کند، هر خدمتی که نوعی غمگساری نسبت به انسانهای دیگر است، هر خدمتی که تقدیم‌کننده آن خدمت، رنج بیشتری می‌برد و هر خدمتی که از روی علم و معرفت و آگاهی و تحصیلات است، ارزشش بیشتر است، در این صورت گمان می‌کنم که خدمت پرستاری، جزو ارزشمندترین حرفه‌ها و خدمتگزاری‌ها خواهد بود، چون پرستار، هم مستقیماً با انسان سر و کار دارد، هم غمگسار انسانی است که به غمگساری و همدردی و کمک او نیاز دارد و هم این‌که بحمدالله، کاری از روی دانش و تحصیلات و علم است. (1373/7/20)

*پرستار در يك تلاش و چالش دائمی روحی و روانی است، فقط مسئله جسم او نیست. خستگی روحی، مواجهه با بیمار و دردمند و احساس وظیفه اینکه باید برای این دردمند و بیمار، هم علاج جسمانی، هم علاج روحی و معنوی تقدیم کند، مسئله بسیار فرساینده‌ای است، کار سنگینی است. این وظیفه سنگین را پرستاران بر عهده گرفته‌اند.

مطمئن باشید که هر لحظه‌ای، ثانیه‌ای، دقیقه‌ای که در این کار، با توجه به احساس تکلیف در مقابل بیمار، در مقابل انسان دردمند می‌گذرانید، يك حسنه‌ای را از خدای متعال و يك پاداش اجری را از حضرت ربوبی دریافت می‌کنید. هیچ ثانیه‌ای در محاسبات الهی از بین نمی‌رود. نباید تصور کرد که لحظات دشوار برای يك پرستار بر بالین يك بیمار، در محاسبات الهی مورد غفلت قرار خواهد گرفت، اینجور نیست. هر لحظه‌ای که می‌گذرانید و هر تلاشی که می‌کنید، هر کفّ نفسی که در مقابل سختی‌ها از خود نشان می‌دهید، این يك حسنه‌ای است، يك کار درخور اجر است و خدای متعال همه این لحظات را ثبت می‌کند. این کارهای دشوار را که تأثیرهای بزرگ و مهمی دارد، باید قدر دانست.

يك روایت

در روایت هست که کسی که بر سر بیمار می‌رود، مثل کسی است که در رحمت الهی غوطه‌ور می‌شود. ممکن است بعضی تعجب کنند که مگر بر سر بیمار رفتن چه خصوصیتی دارد. خود شما که نیاز بیمار و تأثیر کار خودتان را می‌دانید، می‌فهمید که چرا چنین پاداش بزرگی برای بیماردار و پرستار گذاشته شده است، چون تأثیر آن تأثیر غیرقابل محاسبه و برتر از محاسبات معمولی است. روحیه دادن به مریض گاهی از دادن داروی او بسیار حیات‌بخش‌تر و مؤثرتر است، این روحیه را شما می‌دهید. در دعاها می‌خوانیم: "اللهم انی اسألك موجبات رحمتك؛" رحمت الهی را که بی‌محاسبه و بی‌جهت به کسی نمی‌دهند، باید التماس کرد پیش خدا تا موجبات رحمت را به ما بدهد، یعنی آن کاری را انجام بدهیم که موجب رحمت می‌شود تا بعد خدا رحمت خودش را بفرستد. این کار، برترین موجبات رحمت است، که خیلی مغتنم و خیلی باارزش است. (1383/4/3)

*پرستاران! متقن و کامل

به پرستاران و همچنین به قابله‌های محترم (عرض می‌کنم) که قدر این خدمت، این نعمت بزرگ را بشناسند، همچنانی که مردم به چشم تکریم به آنها باید نگاه کنند، خودشان هم به این شغل خود به چشم تکریم نگاه کنند که خود این کرامت‌دادن به خود، قدر خود را دانستن، نقش عظیمی دارد در همه قشرهای گوناگون در کیفیت انجام کار. توصیه اول ما به همه این است که آن کاری را که محول به آنها است، با شوق، با علاقه قدر بدانند، ارج بنهند، اهمیت بدهند و کار را درست انجام بدهند. مکرر این گفته پیامبر عظیم‌الشأن را عرض کردیم که فرمود: "رحم الله عملاً فائقه؛" رحمت خدا بر آن انسانی که کاری را به دست می‌گیرد و آن را متقن و درست و کامل انجام می‌دهد. این در مورد من، شما، یکایک افراد کارگر، معلم، پرستار و سایر مشاغل و حرفه‌ها و مسؤولیت‌ها صادق است. کاری را که به عهده گرفتیم، آن را متقن و کامل انجام بدهیم. (1388/2/9)

* من به پرستاران عزیزمان - چه مردان پرستار و چه زنان پرستار - عرض می‌کنم: شما که این توفیق را پیدا کرده‌اید و این کار بزرگ را برعهده گرفته‌اید و این خدمت باارزش را انجام می‌دهید، آن را گرمی هم بدارید. نگذارید که خدای ناخواسته با يك قصور یا تقصیر یا

برخورد نامناسب، کاری به این عظمت و ارزشمندی مخدوش شود. این خدمت را هر چه بیشتر و صحیح‌تر ارائه دهید، نظام امور زندگی مردم بهتر خواهد شد و اجر و ثواب شما هم بالاتر خواهد بود. (1373/7/20)

* لزوم تدوین منشور اخلاقی پرستارها

لبنه تکالیف هم سنگین است. به تکالیف هم باید توجه کرد. اخلاق پرستاری، مثل اخلاق پزشکی یک فریضه است، یک وظیفه است. اجر شما بسیار زیاد است، تکلیف شما هم بسیار سنگین است، چون بیمار انسانی، یک ماشین نیست، یک مجموعه آهن و فولاد و پیچ و مهره نیست، فقط جسم نیست.

روح انسان، احساسات انسان، عواطف انسان، به خصوص در هنگامی که مریض است، دردمند است، خیلی نیازمند لطف است، نیازمند نوازش است. گاهی یک لبخند شما، از دارو و درمانی که برای این بیمار به کار می‌رود، ارزشش بیشتر است، اثرش بیشتر است. بیمار دچار آشفتگی است، دچار ناراحتی است - به خصوص بیماران سخت - کمک به او، فقط کمک به جسم او نیست، جسم او را با دارو و درمان و تزریق و تدابیر پزشکی بایستی علاج کرد، اما روح او با محبت، با لطف، با نوازش، با مهربانی درمان می‌شود. گاهی این درمان روحی، حتی جای درمان جسمی را هم می‌گیرد، این، هم علمی است، هم به تجربه ثابت شده است که شادی روح انسان، شادی عصبی و احساسی انسان، بر روی جسم او تأثیر مثبت می‌گذارد. این، دست شما است، در اختیار پرستاران است.

حقیقتاً باید منشور اخلاقی پرستارها فراهم شود، میثاق پرستاری و معاهده پرستاری باید تعلیم داده شود و تدریس شود، پرستار عظمت کار خود را - که طبعاً این عظمت کار، ملازم با اهمیت شخصیت خود او است - بداند، کار را آنچنان که شایسته است، انجام دهد. (1389/2/1)

* مسئولان و مردم

کسانی که در زمینه‌های مختلف، برنامه‌ریز و تصمیم‌گیرند، باید به این شغل با این چشم نگاه کنند و برطبق این خصوصیت، درباره آن تصمیم بگیرند. مردم هم که به خدمتگزاران جامعه در همه رده‌ها، به چشم احترام نگاه می‌کنند، باید با این چشم به این شغل و شاغلان زحمتکش آن نگاه کنند. احترام پرستار لازم است. پرستار باید این را احساس کند که برای شغل و مسئولیت و تلاش او، مردم و جامعه و مسئولان اهمیت قائلند. این، سختی‌ها را برای او آسان می‌کند. (1380/5/3)

* فرهنگ جامعه باید اهمیت کار پرستار را بشناسد

باید فهم عمومی جامعه و فرهنگ عام مردم ما این مطلب را به درستی درک کند که برای حفظ سلامتی در جامعه، اهمیت پرستاری در طراز اول قرار دارد، یعنی اگر بهترین پزشکان و جراحان کار خودشان را با بیمار به بهترین وجه انجام دهند، اما از آن بیمار پرستاری نشود، به طور غالب، کار آن پزشک یا جراح عالیقدر بی‌فایده خواهد بود. نقش پرستاری و بیمارمداری در حفظ سلامت و بازگشت سلامت بیمار، نقش درجه اول است؛ معادل است با نقش یک پزشک ماهر. بسیاری از این نکته غفلت دارند، لذا آن وزن و ارزشی که باید برای پرستار در نظر گرفته شود، از ذهن آنها مغفول می‌ماند و به آن توجه نمی‌کنند. (1383/4/3)

به نظر من همه مردم ما و همه کسانی که به سرنوشت بیماران و به سلامت کشور اهمیت می‌دهند، بایستی به قشر پرستار توجه و محبت و اهمیت نشان بدهند؛ چه مسئولان، چه آحاد مردم. فرهنگ جامعه باید اهمیت کار پرستار و دشواری آن را بشناسد.